

Nova Planta

La Catalunya subjicta

Institut d'Estudis Ilerdencs

Sala Montsuar

exposició, del 8 de setembre al 9 de novembre de 2014

Nova Planta

La Catalunya subjecta

Amb la caiguda de Barcelona l'11 de setembre de 1714, la capitulació de Cardona el dia 18 del mateix mes i la presa de Mallorca i Eivissa el juliol de 1715, culminava la Guerra de Successió amb l'ocupació militar de la Corona d'Aragó per Felip V.

Invocant el *derecho de conquista* i justificada aquesta *por su rebelión* foren abolides les Constitucions i dissoltes les Corts i totes les institucions de govern dels regnes de la Corona d'Aragó, els quals, amb els decrets de Nova Planta, foren assimilats al Regne de Castella.

Però, més enllà d'aquest argument del “càstig per rebel·lió”, en realitat la derrota va representar la gran oportunitat històrica d'assolir l'antic desig annexionista castellà, expressat clarament l'any 1624 en el Gran Memorial del comte-duc Olivares i d'acabar definitivament amb el règim de monarquia composta, instaurant, així, l'absolutisme d'estil francès.

En la nova monarquia borbònica, doncs, exclusivament el rei feia les lleis, legitimades per la seva “reial voluntat”, però no estava subjecte a elles sinó que estava per sobre d'elles i només responia dels seus actes davant la divinitat: *por la gracia de Dios*. El rei era l'Estat i l'única sobirania possible.

El règim absolutista va perdurar fins a la Constitució de 1812, l'article tercer de la qual establia que la sobirania és pròpia de “La Nación”. Més tard, la Constitució de 1837 proclamava aquest concepte de sobirania en el seu preàmbul.

Des d'aleshores i fins a la Constitució actual de 1978 la sobirania recau, doncs, sobre una única Nación Española, i Catalunya ja mai més ha recuperat la seva sobirania nacional, ni les seves institucions, la seva *potestas* suprema, arrabassada per la força de les armes ara fa tot just 300 anys.